

ИЗБРАНАТА КНИГА.

Всѣки човѣкъ иска да знае каква книга трѣбва да си купи за четенье.

Една ученичка дойде единъ день въ книжарницата, като желаше да си купи нѣкоя полезна книжка за прочитъ. Тя разгледва тазъ, отгърща онази а най-послѣ взе едно философско съчинение. Книжаря пожела да упжти ученичката за да си взема нѣкоя по-лесна, по-разбираема книга, та ѝ каза:

— Боже мой, Госпожице, Вий сте взели много сериозна книга! Азъ не вѣрвамъ да се занимавате съ толкозъ мжчни въпроси! . . .

— Не, Господине! — отвърнѣ ученичката, — нѣма какво да Ви очудва толкова, азъ *удобрихъ* много тази книга, защото *цѣлта* на корицитѣ ѝ е *сжщия* като *цѣлта* на *роклята* ми; за това и неѣ ще взема.

Слѣдъ това тя плати книгата и си отиде.